

1870 ἀνῆλθεν εἰς τόσῃν περιωπὴν, ὥστε ν' ἀποτελῇ τὸ κυριώτερον κέντρον τῆς ἐν Γερμανίᾳ καλλιτεχνικῆς κινήσεως. Ἵνα διατρανώθῃ δὲ ὁ ἐθνικὸς οὗτος χαρακτήρ τῆς Ἀκαδημίας διωργανώθη ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἢ τελευταία Ἐκθεσις, καθ' ἣν τὰ ἔργα τῶν διασημοτέρων τῆς Γερμανίας ζωγράφων ἐξετέθησαν εἰς τὴν κοινὴν θέαν, παρεστάθησαν δὲ συγχρόνως ἐν τῷ εὐρεῖ πεδίῳ, ὅπου καὶ τὸ κτίριον τῆς Ἐκθέσεως, καὶ ἄλλα καλλιτεχνικὰ θεάματα, καὶ ἀνηγέρθησαν μνημεῖα, ὑποδεικνύοντα πόσον ἐμελέτησαν καὶ πόσον ἐνεβάθυναν οἱ ἀπόγονοι τῶν Τευτόνων εἰς τὸν βίον τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀνατολῆς ἐθνῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν διδασκάλων τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἐνταῦθα μὲν, ἐν τῇ μιᾷ γωνίᾳ τῆς εὐρυχωροῦ πλατείας, ἥτις διὰ τὸ πλῆθος τῶν προηγουμένων λίαν πολυπληθῶν ζυθοπωλείων ὀνομάζεται „ὑγρὸν τρίγωνον“, ἀνηγέρθησαν ὅλως πρωτότυπα οἰκοδομήματα, ὧν τὸ ἐν δὲν διαφέρει κατὰ τὴν ὄψιν καὶ τὸ σχῆμα ἀρχαίων ναῶν τῆς Αἰγύπτου, τὸ δὲ ἀναμνηστικὸν εἰς ἡμᾶς ἀρχαῖον ἑλληνικὸν τέμενος, καὶ περιέχει εἰκόνας ἐκ τῆς ἀρχαίας Περγάμου κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἐπὶ τῆς δυναστείας τοῦ Ἀττάλου. Τὸ μέτωπον τοῦ οἰκοδομήματος τούτου διεσκευάσθη κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἀνατολικοῦ προστόου τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναοῦ τοῦ Διός, φέρει δὲ καὶ παραπλήσιον ἀέτωμα. Ζωγράφοι ἐπίσημοι μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ ἐμελέτησαν τὴν φύσιν τῆς περὶ τὴν ἀρχαίαν Πέργαμον χώρας, τῇ βοήθειᾳ δὲ τῶν μελετῶν τῶν ἐξωγράφησαν τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Περγάμου μεγάλῃν ἡμικυκλικὴν εἰκόνα, ἐφ' ἣς παριστάνονται ἐναργῶς οἱ λόφοι ἐκεῖνοι καὶ αἱ πεδιάδες κατὰ τὴν δευτέραν πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, κεκαλυμμένοι ὑπὸ ναῶν, ἀνακτόρων, βωμῶν, θεάτρων, ἰδιωτικῶν οἰκῶν καὶ περιτειχισμάτων. Ἀρχικῶς ἡ Ἀκαδημία εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν πανηγυρικὴν Ἐκθεσιν ἐπίσημον διεθνὴ χαρακτήρα, ἀλλ'

ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μεσολαβήσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς „Παγκόσμιον Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν“, καὶ ἡ Γερουσία ἰναγκάσθη ν' ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως προσεκληθήσαν οἱ διάφοροι καλλιτέχναι τῶν ξένων χωρῶν ἰδιωτικῶς διὰ τινος ἐπὶ τούτῳ ἐξαποσταλέντος ἀντιπροσώπου, ὅπως συμμετάσχῃ καὶ οὗτοι εἰς τὴν Ἐκθεσιν, ἀν καὶ ἐντὸς ὀρισμένων τινῶν ὁρίων. Οἱ γάλλοι καλλιτέχναι ἀπέρριψαν τὴν πρότασιν καὶ τὴν πρόσκλησιν ὀριστικῶς, οἱ ἄγγλοι ὅμως καὶ οἱ βέλγοι καὶ οἱ ὀλλανδοὶ καὶ οἱ σουηδοὶ καὶ οἱ ἰσπανοὶ καὶ οἱ ρῶσσοι καὶ οἱ ἰταλοὶ καὶ οἱ αὐστριακοὶ προθύμως ἀπεδέχθησαν αὐτήν. Οἱ ἐγγῶριοι καὶ ἰδίᾳ οἱ καλλιτέχναι τοῦ Βερολίνου δυσηρεστήθησαν, διότι ἐδόθη εἰς αὐτοὺς τόπος μόνον διὰ 300 εἰκόνας μετρίου μεγέθους, ἀλλ' ἀν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πλῆθος τῶν ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων καὶ ἐκείνων, ὅσα ἕκαστος εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκθέσῃ, ἔπρεπεν, ὅπως ἱκανοποιηθῶσιν ὅλων αἱ ἀπαιτήσεις, νὰ ἔχῃ διπλασίαν τὴν ἑκτασιν τὸ ὑπερμέγεθες τῆς Ἐκθέσεως οἰκοδόμημα. Τὴν φορὰν ταύτην τὸ δημόσιον εἶδεν ἔργα ἔξοχα οὐχὶ μόνον τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀναπαραγωγικῶν τεχνῶν, οἷον τῆς φωτογραφικῆς, τῆς λιθογραφικῆς, τῆς ξυλογραφικῆς κτλ., ἀλλὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα κατορθώματα τῆς διακοσμητικῆς ταπητουργίας καὶ τῶν τοιούτων. Ἐκ τῶν ζώντων δὲ τούτων μνημεῖων πείθεται πᾶς τις, ὅτι ἡ καλλιτεχνία ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους οὐ μόνον τεραστίως ἐπροόδευσεν, ἀλλὰ ὅτι δύναται καὶ τελεσφόρως ν' ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν οἰουδήποτε ἄλλου μεγάλου καὶ πεπολιτισμένου λαοῦ.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ὁ πέρυσιν ἀποθανὼν περιφανὴς φυσιοδίφης τῆς Γαλλίας Milne-Edwards ἐπρόφθασε νὰ δρέψῃ καὶ τὸν ὕστατον τῆς δόξης κλάδον, δι' οὗ ἡ ἐπιστήμη ἐπέστεψε τὴν σοφὴν κεφαλὴν του, καὶ νὰ κινήσῃ τὸν φθόνον τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν, τὴν φιλόστοργον μητέρα τόσων ἐνδόξων καὶ μεγαλουργῶν τέκνων. Τῇ ἰδίᾳ του πρωτοβουλίᾳ καὶ συμβουλῇ ἡ Γαλλικὴ δημοκρατία ἐξαπέστειλε πολλὰ τοῦ πολεμικοῦ της ναυτικοῦ σκάφη εἰς κατακτήσεις, σπουδαιότερας καὶ πολλὴ ἡμερωτέρας ἐκείνων, δι' ὧν ὑποδουλοῦνται τὰ ἔθνη καὶ ὅφ' αὐτὰ στενάζει ἡ ἀνθρωπότης, διότι δι' αὐτῶν ἐπεδιώκετο ἡ ἐξέτασις τόπων, εἰς οὓς οὐδεὶς θνητὸς τέως εἶχεν εἰσχωρήσει καὶ τοὺς ὁποίους ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ μυθολογία τῶν λαῶν τῆς ὑψηλίου καὶ ἡ φαντασία τῶν ποιητῶν παρίστανεν ὡς γέμοντας τεράτων καὶ θαυμασιῶν πλασμάτων τῆς δημιουργίας. Ὁ ἡμέτερος Milne-Edwards ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐκδρομῶν τούτων καὶ ἐπιβαίνων τοῦ τροχοφόρου „le Travailleur“ διηυλάκωσεν ἐπανειλημμένως ἐν ἔτει 1880, 1881 καὶ 1882 τὸν κόλπον τῆς Βισκαῖας, ἐν μέρος τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Γαλλίας μέχρι τῶν Καναρίων νήσων. Πανταχοῦ ἔρριπτε τὸ δίκτυά του καὶ ἐκάστοτε ἐξῆγεν ἐκ τῶν μυχῶν τοῦ πόντου ἀνεκτιμήτους θησαυροὺς, πρωτοφανῆ καὶ τέως ὅλως ἄγνωστα εἶδη ζῶων. Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐρευνῶν του εἶχεν ὑπερβῇ

πάντων τὰς προσδοκίας καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνεκδοιάστως παρέσχε καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1883 εἰς τὸν μέγαν φυσιοδίφην καὶ τοὺς φίλους του ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, ὅπως παρασκευάσῃ καὶ ἐπιχειρήσῃ νέαν καὶ μεγαλειτέραν τῶν προηγουμένων ἐκδρομὴν.

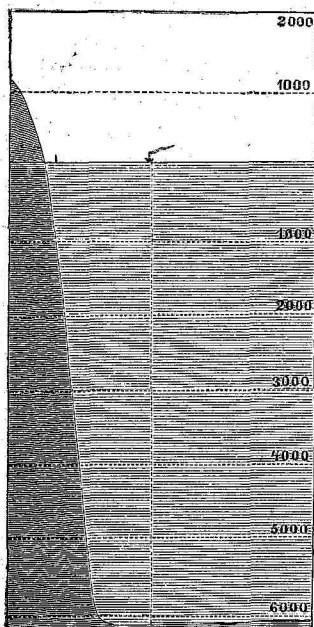
ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν σοφῶν ἀνδρῶν ἐτέθη τὸ ἐξαίρετον ἐλικοκίνητον Talisman, ἐξωπλισμένον δι' ὅλων τῶν συσκευῶν καὶ μηχανημάτων, ὅσα ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ βολιδοσκοπήσιν τοῦ ἄχανοῦς βάθους τοῦ ὠκεανοῦ. Ἀντὶ τῶν παλαιῶν ἐκ καννάβεως σχοινίων, δι' ὧν ἀνέλκονται τὰ καταβυθιζόμενα δίκτυα, ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν ἰσχυρὰ καὶ εὐλύγιστα χαλύβδινα καλώδια, δυνάμενα νὰ ἐγείρῃσι βάρος 4500 χιλιογράμμων περίπου, ἀτμομηχαναὶ ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν καὶ κατεσκευάσθησαν ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα πρὸς βολιδοσκοπήσιν καὶ καταμέτρησιν τῆς θερμοκρασίας τοῦ θαλασσίου πυθμένος, τὸν ὅποιον ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἄλλη πάλιν, ἡλεκτροδυναμικὴ μηχανή, ἐφώτιζε τῇ βοήθειᾳ πολλῶν ἐδισανείων λυχνιῶν.

Οὕτως ἐξηρτυμένον, ἀνήχθη τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸ πέλαγος τῇ 1. Ἰουνίου 1883, καὶ τὴν φορὰν ταύτην διηυθύνθη πρῶτον πρὸς τὰς θαλάσσας τῶν ἀφρικανικῶν ἀκτῶν μέχρι τῆς Σενεγάλης, ἔπειτα δὲ πρὸς τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Καναρίων καὶ τῶν Ἀζορῶν νήσων. Τρεῖς μῆνας διήρκεσεν ὁ πε-

ρίπλους και τὰ αποτελέσματα αὐτοῦ πάλιν ἦσαν ἀνώτερα πάσης προσδοκίας.

Οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων ἔχουσιν ἐν γένει τὰς μάλλον ἄλλοκότους καὶ παραδόξους ἰδέας περὶ τοῦ βάθους τῶν ὠκεανῶν, ἐπομένως νομίζομεν, ὅτι δὲν εἶνε περιττόν, ἂν πρῶτον ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ ἔπειτα τοῖς δώσωμεν νὰ ἐννοήσωσι τὰς δυσκολίας, καθ' ὧν ἔχει ν' ἀντιπαλαίση πᾶσα τοῦ θαλασσοῦ πυθμένος ἔρευνα.

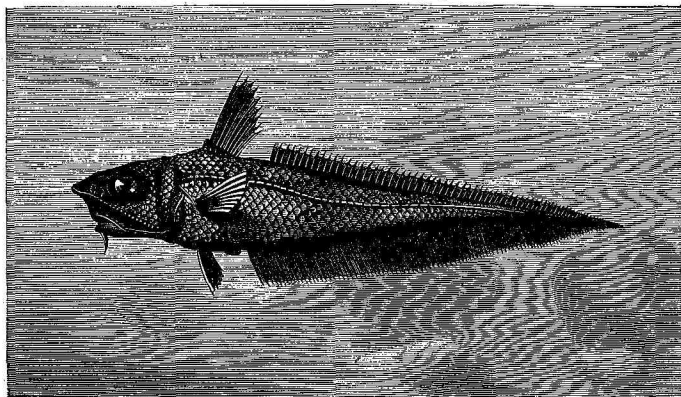
Δὲν εἶνε εὐκόλον, τῇ ὀληθείᾳ, νὰ παραστήσῃ τις εἰς τὸν νοῦν του, πῶς οἱ φυσιοδίφαι ἐξήτασαν βάθος 6000 μέτρων, ἢ πῶς κατώρθωσαν νὰ ρίψωσι δίκτυα εἰς βάθος 4000—5000 μέτρων, διότι τὸ μέγεθος τῶν ἀριθμῶν τούτων

Τὸ ὑπὸ τοῦ „Ταλισμάν“ βολιδοσκοπηθὲν θαλάσσιον βάθος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ὄρους Brocken (1000 μέτρ.) καὶ τῆς πυραμίδος τοῦ Χέοπος.

Ἀλλὰ ζητήσατε τὴν ἐπικουρίαν τῆς φαντασίας Σας, φίλοι Ἀναγνώσται, καὶ κατέλθετε μεθ' ἡμῶν εἰς τὰ ἀχανῆ ταῦτα βάθη! Ἐνταῦθα δὲν στροβιλίζουσι τὰ ἄγρια τῆς Χαρύβδews ρεύματα, ὡς ἔφαλλεν ὁ ποιητής, οὐδὲ μᾶς φοβίζουσιν ἀφρόεντα καὶ οὐρανομήκη κύματα. Αἰωνία γαλήνη βασιλεύει ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὠκεανοῦ, ἡ δὲ φοβερά δύναμις τῶν ὑπὸ τῆς καταιγίδος μαστιγουμένων κυμάτων δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ μέχρις αὐτῶν, διότι εἶνε ἤδη κατεθρασυμένη πρὶν ἢ ὑπερβῇ τὰ 150 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Καὶ αὕτη δὲ ἡ ζωογόνος τοῦ φωτός δύναμις δὲν ἐξικνεῖται περαιτέρω, τὸ ὑπόχλωρον καὶ πορφυροβαφές χροῶμα ὑποχωρεῖ πρὸς τῆς βαθυτάτης σκοτίας καὶ εἰς βάθος οὐχὶ μεγαλείτερον τῶν 50 μέτρων ὅλαι αἱ φωτογραφικαὶ πλᾶκες μένουσιν ἀμετάβλητοι. Ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ θαλασσοῦ πυθμένος καὶ ἡ θερμοκρασία μένει αἰωνίως ἡ αὐτή, διότι ἐν αὐταῖς ἐκμηδενίζεται ἡ πάλῃ μεταξὺ τῶν θερμότερων καὶ ψυχρότερων ρευμάτων, κατὰ φυσικὸν δὲ λόγον κατέρχονται εἰς τὸν πυθμένα τὰ εἰδικῶς βαρύτερα τοῦ ὕδατος στρώματα, δηλαδή τὰ ἔχοντα θερμοκρασίαν 4° Κελσίου, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλα τὰ σημαντικὰ τῆς θαλάσσης βάθη ἐπικρατεῖ ἡ αὐτὴ ψυχρὰ θερμοκρασία. Ὑπὸ τὰς ἀσυνήθεις καὶ περιέργους ταύτας συνθήκας προβληματικὴ βε-

βαίως ἀποβαίνει ἡ ἀνάπτυξις καὶ διατήρησις ἐμφύχων ὄντων, ἔτι δὲ προβληματικώτερα φαίνεται εἰς ἡμᾶς, ἂν ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν τεραστίαν πίεσιν, ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ ὕδατα, διότι καὶ εἰς χιλίων μόνον μέτρων βάθος ἐπὶ τῆς

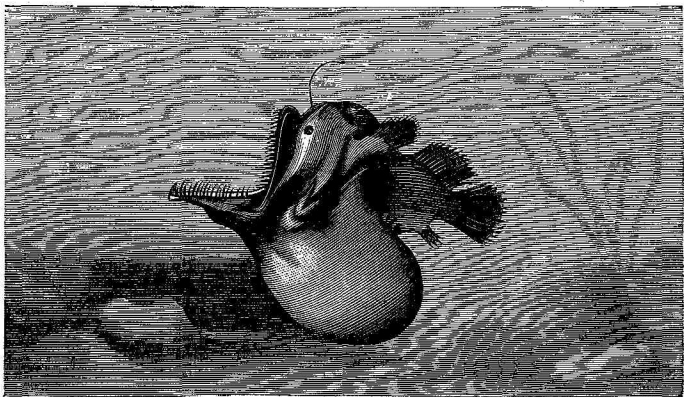
ΜΑΚΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.

(ἀγρευθεὶς εἰς βάθος 4500 μέτρων.)

ἐπιφανείας ἐνὸς τετραγωνικοῦ ὑφεκατομέτρου βαρύνει στήλη ὕδατος, ἰσοβαρῆς πρὸς ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον βλέπομεν, ὅτι τὸ φυτικὸν βασίλειον ἐντελῶς ἐξαφανίζεται εἰς βάθος διακοσίων πενήκοντα μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, προηγουμένως δ' ἐνόμιζον οἱ ἄνθρωποι, ὅτι καὶ διὰ τὸ ζωικὸν βασίλειον στενὰ ὑπάρχουσιν ἐκεῖ κάτω τὰ ὅρια. Ἐν τούτοις ὅμως τὰ δίκτυα τῶν ἡμετέρων φυσιοδιδῶν ἀνείλκυσαν ἐκ βάθους 4000 καὶ 5000 μέτρων ἀπειράριθμα ζῶα καὶ πλεῖστα τέως ὅλως ἄγνωστα εἶδη αὐτῶν.

Καὶ ἐν πρώτοις εὐρέθησαν ἰχθύς, περιεργωτάτην τὴν μορφήν καὶ τὸ σῶμα ἔχοντες. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν

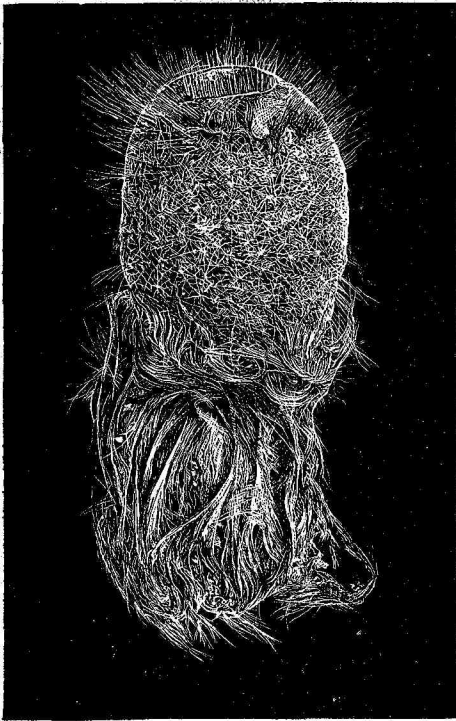
ΜΕΛΑΝ ΚΗΤΟΣ ΤΟΥ Johnson.

(ἀγρευθὲν εἰς βάθος 4000 μέτρ.)

ὀφθαλμούς, τὸ δὲ σῶμά των κατακαλύπτεται ὑπὸ φωτοβόλων καὶ φωσφορίζουσιν κηλίδων, ἐξ οὗ καὶ φανοὶ ἐπωνομάσθησαν, διότι διὰ τοῦ ἀμυδροῦ φωτός τοῦ σώματός των φωτίζουσι τὰ διαβήματα τῶν κατοίκων τοῦ αἰωνίου σκότους. Ἄλλοι πάλιν ἰχθύς εἶνε ἐντελῶς τυφλοί, ἀντὶ ὀφθαλμῶν δὲ ἔχουσιν ἰδιόρρυθμα ἄπτικα ὄργανα, παρὰ τισι δ' ἐκ τούτων παρετηρήθη, ὅτι ὑπεράνω τοῦ στόματος φέρουσι τέλειον ἀληθινὸς δάκτυλον, δι' οὗ συλλαμβάνουσι τὴν τροφήν. Αἱ ἡμέτεραι εἰκόνες παριστάνουσι δύο ἐκ τῶν πολλῶν εἰδῶν, τὸν περιέργως κατεσκευασμένον *Μακρόουρον* τῆς *Αὐστραλίας*, ἀγρευθέντα εἰς βάθος 4500 μέτρων, καὶ τὸ ἔτι παραδοξώτερον *Μέλαν κῆτος* τοῦ Johnson. Ὑπὸ τὸ

υπερμέγεθες στόμα τοῦ ἰχθύος τούτου καίται θύλακος πρὸς ὑποδοχὴν τῆς τροφῆς, ἔχων μέγεθος τριπλάσιον ὅλου τοῦ λοιποῦ σώματος.

Μεταξὺ τῶν σπογγοειδῶν εὐρέθησαν καὶ σπάνιά τινα εἶδη, ὧν ὁ φαμμώδης σκελετὸς φαίνεται ὡσεὶ διελανόμενος ὑπὸ ἀπειροπληθῶν νημάτων ἀσβεστίου ἢ λεπτοτάτης ὑάλου. Ἡ

ΟΛΤΗΝΙΑ ΤΟΥ Carpenter.

(ἀγρευθεῖσα εἰς βάθος 500 μέτρων.)

τετάρτη καὶ τελευταία τῶν εἰκόνων μας παριστάνει μίαν Ὀλτηνίαν, ἀνελκυσθεῖσαν ἐκ βάθους 5000 μέτρων. Ἐπ' αὐτῆς βλέπομεν τὸ στόμιον (osculum) ἐξωπλισμένον διὰ πολλῶν τριχοειδῶν ὀργάνων, φερόντων τὸ θαλάσσιον ὕδωρ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς τοῦ ζώου σωληνάς, ἵνα μετ' αὐτοῦ εἰσέλθωσι καὶ τὰ εἰς τροφήν τοῦ ζώου τούτου ὀργανισμοῦ χρησιμεύοντα θρεπτικὰ στοιχεῖα.

Ἐτι θαυμάσιώτερα εἶνε τὰ ὀρυκτολογικὰ εὐ-

τον, ὅτι αἱ βαρβδώσεις αὗται ἦσαν προϊόν τῆς ἐπενεργείας τῶν θαλασσίων βρυμάτων. Ἦναγκάσθησαν λοιπὸν νὰ παραδεχθῶσι τὴν λογικωτέραν καὶ φυσικωτέραν ὑπόθεσιν, ὅτι εἰς παλαιότατους χρόνους ὄρη πάγων μετέφερον ἐνταῦθα τοὺς λίθους τούτους, ὅτι ἀπέσπασαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν κρυσταλλωδῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων τῆς Εὐρώπης, ἀφ' ὧν καὶ αὐτοὶ οἱ πάγοι ἀπεσπάσθησαν, ὅταν δὲ τὰ κρυσταλλώδη ταῦτα ὄρη ἐτάκησαν ἐνταῦθα, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ, οἱ λίθοι ἐβυθίσθησαν εἰς τὸν πυθμένα. Μετὰ πάροδον χιλιάδων ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ ἐπὶ τῆς ἀγράφου καὶ νεκρᾶς ἐπιφανείας τῶν ἀναγινώσκει μετὰ θαυμασμοῦ ἐν μικρὸν τεμάχιον τῆς ἱστορίας τῆς ὑψηλοῦ καὶ τοῦ βίου αὐτῆς κατὰ τὴν προαιώνιον ἐποχὴν τῶν πάγων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς εὐτυχοῦς ἐκδρομῆς οἱ συμμετασχόντες αὐτῆς σοφοὶ ἄνδρες ἀμέσως ἐπελήφθησαν τῆς ἐπιστημονικῆς κατατάξεως τῶν εὐρεθέντων εἰδῶν, ἀφ' οὗ δὲ ἀπεπεράτωσαν καὶ τὸ ἔργον τῶν τοῦτο, συνέλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιδείξωσι τὰς σπουδαιότητας συλλογὰς τῶν ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐκθέσει καὶ εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ ἐπιτυχία πλήρης ἔσπεψε τὴν σπάνιαν ταύτην ἐκθεσιν τῶν εἰς τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν διακτωμένων πλασμάτων. Ἐκ μετριοφροσύνης οἱ κοσμητορες τῆς ἐκθέσεως ἐξέλεξαν μίαν τῶν μικρῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐν Παρίσις Μουσείου τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῶν Παρισίων καὶ τῆς λοιπῆς Γαλλίας, οἱ ἐπιστήμονες τῶν γειτόνων ἐθνῶν καὶ τοῦ λοιποῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀδρόοι συνέρρευσαν πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῆς, καὶ τὸ πλῆθος τῶν καθημερινῶν ἐπισκεπτῶν ἦν τοσοῦτον, ὥστε ὄρας ὀλοκλήρους ἡναγκάζετο τις ν' ἀναμένη πρὸ τῆς θύρας, ἕως οὗ κατορθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ ἐντός τοῦ βωμοῦ τῆς ἐπιστήμης.

Ἄλλ' οἱ γάλλοι ἐπιστήμονες καὶ ἰδίᾳ ὁ ἡγέτης αὐτῶν Milne-Edwards δὲν εἶχον ἀρκεσθῆναι εἰς μόνον τὰ κατορθώματα ταῦτα, ἐσκοποῦν δὲ μετ' ὀλίγον νὰ ἐπιχειρήσωσι νέαν ἐκδρομὴν, ὅτε τὸ ἐπὶν ἔτος ὁ θάνατος ἀφῆρπασεν ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν τὸν σοφὸν τῶν ὁδηγῶν, τοῦ ὁποῦ ὅμως οἱ διάδοχοι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εἶδε μετ' ἴσης ἐπιτυχίας νὰ συνεχίσωσι τὸ τόσον καρποφόρον ἔργον του.

Δρ. Ν. Βρ.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

— Περιττὴ βεβαίως εἶνε πᾶσα ἐρμηνευτικὴ ἀπόπειρα τῆς „Πρώτης δοκιμῆς“, ἣν ὁ ἰταλὸς καλλιτέχνης del Torre μετ' ἀπαραιμήλου χάριτος ἐξεκίνησεν ἐν λαμπρᾷ ἐλαιογραφίᾳ. Τοὺς ἥρωας τοῦ προχείρου εἰς πᾶσαν μνήμην καὶ καθημερινὸν τοῦτου ἐπεισοδίου ἔλαβεν ὁ ζωγράφος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας, ἀλλ' ἡ κοσμοπολίτης γραφίς του ἐπέθεσεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐτέρου συντρόφου ὁπωςοῦν ἀνατολικὸν κάλυμμα καὶ οὕτω ἔχομεν δύο, δραπετάς πιθανῶς ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ σχολείου, ἐκ διαφόρων χωρῶν, ἀλλ' ὁμοίους ὡς πρὸς τὰ ἐλευθέρια ἡθῇ ἀγυιόπαιδας, δοκιμάζοντας διὰ πρῶτην φορὰν τὸ κάπνισμα. Τὸ μέρος εἶνε ἀπόκεντρον καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δὲν εἶνε τυχαία, ἀλλὰ μετὰ στρατηγικῆς ἀγνώστου εἰς τοὺς ἡλικιωμένους γενομένη, τὰ ἀβάκια καὶ τὰ λοιπὰ σχολικὰ ἐφόδια ἐρρίφθησαν κατὰ γῆς, παρ' αὐτὰ δ' ἐκάθισαν οἱ ἀμέριμοι πειραματισταί. Ἄγνωστον εἶνε βέβαια πόθεν καὶ πῶς ἔγενεν ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ, ἀλλ' ἴσως προέρχεται ἐκ τῆς πατρικῆς σιγαροθήκης. Ὅπωςδὴποτε τὸ ἔργον ἤδη προὐχώρησεν ἀρκέτᾳ, ἐπιδουκιμαστικὸν δὲ μειδίαμα τοῦ ἐνὸς ἐνθαρρύνει τὸν ἄλλον, μετ' εὐνοήτου χαρᾶς προσμειδιώντα πρὸς τὸ κοινὸν κατέρωθμα. Ἄν δὲν φωραδῶσιν ὅμως ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν γονέων ἢ δὲν αἰσθανθῶσι τὴν πικρίαν καὶ τὴν βλάβην τοῦ πειράματος, δὲν θὰ παρέλθῃ πολλὸς χρόνος, ἕως οὗ ἡ μικρὰ ἀνοησία καταντήσῃ πάθος, ἀνώτερον φυσικῆς ἀνάγκης καὶ διαρκὲς δηλητηρίον κατὰ τοῦ σώματος τῶν ἀφελῶν δοκιμαστῶν.

— Ἐκ τῶν δύο ἄλλων τοῦ παρόντος φυλλαδίου εἰκόνων, τὴν μὲν ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως εἰλημμένην καὶ παριστάνουσαν τὸν ναὸν τῆς Περσέας πραγματευόμεθα ἐν ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ, τὴν δὲ ἄλλην συνοδεύομεν διὰ τῆς ἀκολουθοῦσας βραχείας ἐρμηνείας. Ὡς παρ' ἡμῖν αἱ ἀθηναιίδες ἀοιδοί, οὕτω καὶ ἐνταῦθα καὶ μάλιστα κατὰ τὰ νοτιώτερα τῆς Γερμανίας μέρη περιφέρονται ὡραιόταται ἐκ Δαλματίας ἐπαίτιδες, ὁλομόναχοι καὶ μετὰ συγκινητικῆς ὄντως μελαγχολίας ἀσκοῦσαι τὸ ἄχαρι ἐπάγγελμά των. Ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον περιπλανώμεναι κερδίζουσι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἀντὶ λιγυφθόγγου ἡσματος, ὃπερ ἀκολουθεῖ μονότονος ἀλλὰ περιπαθεστάτη μουσικῇ. Μακρὰ μνηλωτὴ προσφυλάττει αὐτὰς ἀπὸ τῶν αἰνῶν τῆς κακοκαιρίας χρησιμεύουσα συγχρόνως ὡς ἐφάπλωμα ἐν τῇ πενιχρᾷ κλήνῃ των κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτῶν ἐπιδειξίτης συνίσταται εἰς τὸν κάλλιστα ἡσκημένον χειρισμὸν ἀλλοκότου τινὸς χορδοσύριγγος ὁμοίας πρὸς κιθάραν καὶ λευκὰ ἐχούσης ἕνα πλῆκτρα παρὰ τὰς χορδὰς. Τὰ πλῆκτρα ταῦτα συνέχονται διὰ μακροῦ ἐλατηρίου, συνάπτοντος αὐτὰ πρὸς περιστροφικὸν κύλινδρον, τοῦ ὁποῦ οἱ ἐξέχοντες ὁδόντες ρυθμίζουσι τοὺς ἤχους τῶν χορδῶν. Διὰ τοιοῦτου ἐπικτήτου ἐφοδίου καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν εἰς τὸ ἔσχατον χρίτος διατρέχουσιν αἱ Δαλματίδες ἀοιδοὶ τὴν μέσσην Εὐρώπην, προερχόμεναι συνήθως ἐκ τῶν ἀνατολικῶν τῆς Ἀδριατικῆς παραλίων.